

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo - Datum 22. 3. 2012

Skupina divadla HaDi Vaše jméno Michaela Dragounová

Demografické údaje o respondentovi

Věk 28 Pohlaví mužské

Studium VŠ student Povolání bankéř

- Jak trávíš volný čas?
- S počítačem, u piva, s kamarády.
- Jakou pozici ve Tvém žebříčku hodnot zaujímá kultura?
- Nevím. No, minoritně.
- Do kterého divadla chodíš nejčastěji?
- Poslední dobou je to HaDi. Předtím to byla Husa. Občas MdB.
- Co Tě vedlo k tomu, že si začal víc chodit do HaDi, než do těch jiných typů divadel?
- Teď ty možnosti toho co hrají. Za rok by to mohla být zas Husa.
- Takže vyloženě podle toho co je teď v repertoáru. A kdo Tě do toho divadla přivedl? Vyhledal si to podle recenzí, reakcí kamarádů?
- Nikdo extra, ne jako jeden člověk. Na vejšce, jsme začali hodně chodit do divadla a pak už to tak pokračovalo. Tady mám kolegu, s kterým hodně chodím do divadla.
- S kým nejčastěji chodíš do divadla?
- S kolegou.
- Ovlivňuje Tě názor toho kolegy, nebo někoho jiného nato co si třeba viděl?
- Nechám si doporučit, co se mu líbilo. On je hodně sečtělí, hodně navštěvuje divadlo, opery a nechám si doporučit.
- Máte spolu pak třeba nějaký rituál. Jdete to, co jste viděli potom někam probrat?
- Jdeme třeba na víno. Bavíme se samozřejmě i o tom co jsme viděli.
- Vzpomeneš si na nějaké představení, které Tě nadchlo nebo naopak úplně znechutilo?
- Něco co mě znechutilo, nemám asi. Nicméně pamatuju si, respektive nepamatuju si, ale mám emoční zážitek z jedné surrealistické hry. Ta mě bavila. Jmenovalo se to „Krokodýl“ nebo tak. To mě nadchlo.
- Vzpomeneš si v jakém divadle?
- Podle mě to bylo v HaDi nebo ještě v nějakým ještě menším.
- Co se Ti na tom nejvíc líbilo, co Ti nejvíc utkvělo v hlavě?
- Byl to hlavně ten pocit z toho.
- Takže emoční stopy.
- Tím, že to bylo surrealistický, tak je těžký poznat co z toho konkrétně.
- Měl si někdy chuť z divadla odejít a už si to někdy udělal?
- Určitě jsem měl chuť odejít, ale nikdy jsem to neudělal.
- A proč bys to...?
- Protože ta druhá část byla úplně jiná a ta mě bavila.
- Takže kvůli tomu očekávání si řekneš, že třeba se to změní?
- Jo.
- Setkal ses s nějakou nemístnou reakcí publika. Něco co by Tě třeba vytočilo a přišlo Ti to úplně mimo?
- Nemístnou reakci asi ne, ale lidi se třeba baví přítom divadle. To mi vadí.
- Kdybys měl nějak charakterizovat ten styl HaDi. Co Tě na tom divadle jakoby nejvíc táhne?
- Já to asi nemám vyhraněný.
- Podle čeho si vlastně vybíráš, v tom divadle, na co půjdeš?
- V divadle jsem byl na hodně představeních právě díky tomu svému kolegovi. Něco mi doporučil, na něčem jsme byli společně.
- Co si naposledy viděl a jak se Ti to líbilo?
- Byla to „Porucha“.
- Co se Ti na ní nejvíc líbilo nebo nelíbilo?

- Mě se to líbilo, že měli všichni ostatní hry. (?) Bylo to takový, co se týče efektů, jiný. Drželo se to her bez racionálního náboje.
- Slýcháš sám nějaké reakce na HaDi, kromě toho svého kolegy?
- Ne.
- Recenze nebo tak.
- Ne.
- Vnímáš styl oblékání, který se do některých divadel nosí? Nebo liší se podle Tebe styl oblékání v jiných divadlech,
- Diváků?
- Jo.
- Liší se samozřejmě. V MdB je to něco jiného než když jdu do HaDi nebo do Husy.
- Jak se to Tobě jeví? Co je Ti příjemnější.
- Mně to nevádí. Když už bych měl něco posuzovat, tak spíš to jak se ti diváci chovají. Je oblečený společensky, ale když během toho představení mluví, tak je mi to míň příjemný než když je tam někdo oblečený jak mu to vyhovuje a chová se normálně.
- Jak bys popsals, přímo publikum HaDi? Jak ho vnímáš a jsou tam podobně zaměření lidé jako ty nebo ne?
- Já tam byl za poslední půlrok nebo možná ani ne. Za posledních pár měsíců jsem tam byl párkrát, asi čtyřikrát. A bylo tam právě vždycky jiné osazenstvo těch diváků. Takže těžko říct. Jednou tam byla nějaká skupina ze školy, mladý děcka. Pak lidi v našem věku, starší lidi. No, nevím.
- Takže myslíš, že je to takovej mišmaš.
- Jo.
- Chystáš se tuto sezónu ještě na něco do divadla, třeba do HaDi?
- Hm.
- Máš už něco...?
- Není tam, ale nic konkrétního.
- Už si viděl nějaké představení, které se zakládalo na knize nebo filmu? A asi to zobecníme.
- Ano. Husa hraje často věci založené na dílech autorů, spisovatelů. Mám pocit, že většinou ruských.
- Stalo se Ti, měl si chuť, když si přečetl knihu jít pak na představení, které se na tom zakládalo nebo naopak, Stalo se Ti to už někdy?
- Ano. Tak třeba na tu „Markétku“ jak jdeme dneska. Už jsem ji viděl teda třikrát. Poprvé to bylo takové překvapení, jak to uchopili. Líbí se mi to.
- Máš tendence srovnávat ten film nebo knížku, s tím představením?
- Já myslím, že když člověk čte nějaké dílo, tak si něco představuje, vizualizuje si. Takže když vidí v divadle něco obdobného, tak si to musí porovnat. Ale to uchopení může být jiný a není to ke škodě. Jiný úhel pohledu.
- Čemu dáváš přednost, filmu nebo divadlu?
- Já se na filmy v podstatě nedívám. Divadlo mě baví, protože si sedám do první řady, abych toho byl součástí. Ale proti filmu nic nemám, pokud to nejsou nějaké blbosti.
- Takže to divadlo Tě víc táhne, právě pocitem, že si toho součástí?
- S divadlem souvisí další věci. Musíš se tam oblíct, musíš tam jít, trávit cestu tam, trávit cestu zpátky. Potkáš se s přáteli. Film si můžeš stáhnout doma.
- Takže je to pro Tebe taková společenská událost?
- Taky. Ale baví mě, jak to ty lidi uchopí.

- Tak jo, děkuju.